

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 17. syyskuuta 2020
(OR. en)

10893/20

Toimielinten välinen asia:
2020/0254 (NLE)

FISC 181
ECOFIN 813
ENER 299
TRANS 401

EHDOTUS

Lähettiläs:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	14. syyskuuta 2020
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2020) 497 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖKSEKSI Ruotsille annettavasta luvasta soveltaa satamassa kiinnitettyinä oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2020) 497 final.

Liite: COM(2020) 497 final

Bryssel 14.9.2020
COM(2020) 497 final

2020/0254 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

**Ruotsille annettavasta luvasta soveltaa satamassa kiinnitettyinä oleville aluksille
suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa direktiivin 2003/96/EY
19 artiklan mukaisesti**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta säännellään unionissa energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27. lokakuuta 2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/96/EY¹, jäljempänä 'energiaverodirektiivi' tai 'direktiivi'.

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ja erityisesti sen 5, 15 ja 17 artiklan säännösten nojalla neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön verotustasoa koskevia muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Ruotsille on 14. lokakuuta 2014 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2014/725/EU² (ja sitä ennen 20. kesäkuuta 2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2011/384/EU³) myönnetty lupa soveltaa alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan satamissa kiinnitettyinä oleville aluksille, jotka eivät ole yksityisiä huvialuksia⁴, jäljempänä 'maasähkö'.

Tämän ehdotuksen tarkoitus on jatkaa lupaa Ruotsin pyytämällä tavalla, sillä nykyisen poikkeuksen voimassaolo päättyi 25. kesäkuuta 2020.

Ruotsin viranomaiset ilmoittivat komissiolle 15. elokuuta 2019 päivätyllä kirjeellä aikomuksestaan jatkaa toimenpidettä 31. joulukuuta 2023 asti. Lisätiedot annettiin 1. huhtikuuta 2020 päivätyllä kirjeellä.

Ruotsin viranomaiset haluavat jatkossakin soveltaa maasähköön alennettua sähköverokantaa, jonka suuruus on 5 Ruotsin kruunua (n. 0,484 euroa) (⁵) megawattitunnilta. Pyyntöön toimittamisen ajankohtana tämä verokanta oli direktiivissä 2003/96/EY säädetyn yrityskäyttöön tarkoitetun sähkön vähimmäisverokannan mukainen. Direktiivin 13 artiklassa säädetään 5 prosentin sallitusta poikkeamasta niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa ei käytetä rahayksikkönä euroa.

On syytä muistaa, että energiaverodirektiivin 13 artikla velvoittaa jäsenvaltiot tarkistamaan vuosittain, että kansallisena valuuttana ilmaistut verokannat ovat direktiivin vähimmäisverokantojen mukaisia. Tarkistuksessa käytetään Euroopan unionin virallisessa lehdessä lokakuun ensimmäisenä työpäivänä julkaistuja valuuttakursseja. Jäsenvaltiot voivat säilyttää vuosittaisen mukautuksen aikaan voimassa olevat verotuksen määrät vain siinä tapauksessa, että näiden euroina ilmoitettujen verotason määrien muuntamisesta kansallisena valuuttana ilmoitettavaksi verotasoksi aiheutuva verotason nousu on alle viisi prosenttia tai alle viisi euroa, joista huomioon otetaan kulloinkin alhaisempi määrä.

¹ EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51–70.

² EUVL L 301, 21.10.2014, s. 27–28.

³ EUVL L 170, 30.6.2011, s. 36–37.

⁴ Termi 'yksityinen huvialus' määritellään direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa.

⁵ Kaikki laskelmat perustuvat maanantaina 1. lokakuuta 2018 voimassa olleeseen valuuttakurssiin, jonka mukaan 1 euro on 10,3300 Ruotsin kruunua. Ks. EUVL C 353/1, 2.10.2018.

Poikkeuksen pyydetty voimassaoloaika koskee 26. kesäkuuta 2020 ja 31. joulukuuta 2023 välistä aikaa, eli se on jatkoa nykyiselle poikkeukselle ja energiaverodirektiivin 19 artiklan mukaisen enimmäismääräajan mukainen.

Verokannan alentamisella pyritään kannustamaan sellaisia aluksia, jotka normaalisti tuottavat tarvitsemansa sähkön öljykäyttöisellä apumootorilla, siirtymään maasähkön käyttöön. Säännökset johtavat laiturissa olevien alusten päästöjen vähenemiseen, mikä vähentää happamoitumista aiheuttavien aineiden päästöjä, jotka ovat ongelma erityisesti Lounais-Ruotsissa. Säännösten uskotaan myös johtavan merkittäviin ympäristöhyötyihin paikallisella tasolla esimerkiksi vähentämällä melutasoa.

Veronhuojennuksessa maasähkөөn sovellettava verokanta alennetaan 5:een Ruotsin kruunuun megawattitunnilta, kun se muuten olisi 34,7 Ruotsin kruunua megawattitunnilta.

Toisaalta energiaverodirektiivin 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on vapautettava verotuksesta energiatuotteet, joilla tuotetaan sähköä satamassa laiturissa olevilla aluksilla, sekä tällaisissa aluksissa tuotettu sähkö. Lisäksi jäsenvaltiot voivat direktiivin 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla vapauttaa verotuksesta sähkön, joka tuotetaan aluksilla sisävesillä liikennöimistä varten. Ruotsi vahvisti tämän jälkimmäisen harkinnanvaraisen vapautuksen saattamisen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Ruotsi soveltaa alennettua sähköverokantaa kaikkiin vähintään 380 voltin maasähkön toimituksiin aluksille, joita käytetään kauppamerenkulussa ja joiden bruttovetoisuus on vähintään 400. Ruotsin viranomaiset katsovat tällä rajalla voitavan varmistaa se, että ehdoton enemmistö kansainvälisessä liikenteessä käytettävistä aluksista ja kansallisessa liikenteessä käytettävistä suuremmista aluksista kuuluu ehdotetun alennuksen piiriin. Tällaisten alusten katsotaan aiheuttavan suurimman osan päästöistä, joita syntyy apumootoreiden käytöstä aluksen ollessa satamassa kiinnitettynä. Verokannan alennusta ei sovelleta, jos alusta käytetään henkilökohtaisiin tarkoituksiin tai jos se on ylösmakaava tai poistettu käytöstä pitkäaikaisesti.

Alukset eivät kuitenkaan ole velvollisia käyttämään maasähköä.

Ruotsin viranomaiset toteavat, että toimenpiteessä on kyseessä valtiontuki. Toimenpide kuuluu kuitenkin komission antamien ympäristönsuojelun ja energia-alan valtiontukea koskevien suuntaviivojen 2014–2020 167–174 kohtien soveltamisalaan. Toimenpide täyttää myös aineelliset edellytykset, joista säädetään tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti 17. kesäkuuta 2014 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 651/2014, jäljempänä ’yleinen ryhmäpoikkeusasetus’.

Ruotsin viranomaiset toteavat, että toimenpide suosii kauppamerenkäynnissä käytettävien alusten omistajia. Ne kuitenkin katsovat, ettei sillä ole vaikutusta kilpailuun, koska kaikki Ruotsin satamissa kiinnitettynä olevat alukset (lukuun ottamatta yksityiskäytössä olevia) voivat soveltaa sitä. Ruotsi arvioi, että vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan on vähäinen, koska satamat valitaan lastin määränpään perusteella eikä sillä perusteella, missä satamassa kiinnityskustannukset ovat alhaisemmat maasähkön veronalennuksen ansiosta.

Toimenpiteen arvioidaan aiheuttavan talousarvioon kuuden miljoonan Ruotsin kruunun menot.

Toimenpide myönnetään takaisinmaksuna, joka vähentää maasähkön verotaakkaa.

Ruotsin viranomaiset katsovat, ettei maasähkön verokannan alennus aiheuta merkittävää kilpailuetua maasähköä käyttäville liikenteenharjoittajille aluksella tuotettavaa sähköä käyttäviin liikenteenharjoittajiin nähden. Jos huomioidaan vain sähkön hinta sekä sitä koskeva vero, maasähkö, johon sovelletaan alennettua verokantaa, on jonkin verran aluksilla tuotettua sähköä edullisempaa. Maasähkön käytön kokonaiskustannuksiin kuitenkin vaikuttaa myös muita kustannuksia, kuten kustannukset verkkoon kytkemisestä ja aluksilla tarvittaviin varusteisiin kohdistuvista investoinneista sekä suorat tai epäsuorat kustannukset investoinneista sataman sähköntoimituslaitteisiin. Koska satamilta ja aluksilta vaaditut investoinnit sähköntoimituslaitteisiin ovat melko suuria, Ruotsin viranomaiset pitävät alempaa verokantaa edellytyksenä sille, että satamat ja varustamot ryhtyvät näihin investointeihin.

Toimenpiteen tarkoituksena on vähentää meriliikenteen ympäristövaikutuksia. Toimenpide vähentää kiinnitettynä olevien alusten synnyttämiä ilman kautta leviäviä päästöjä ja melua. Toimenpide edistää jonkin verran ilmanlaatudirektiivissä (2008/50/EY) säädettyjen typpidioksidin raja-arvojen saavuttamista satamakaupungeissa. Tällä on myös positiivinen vaikutus muihin ilmanlaatuparametreihin satamien läheisyydessä.

Ruotsi haki lupaa 26. kesäkuuta 2020 ja 31. joulukuuta 2023 väliselle ajalle. Siten nykyinen poikkeus ei keskeydy, ja lupa on direktiivin 19 artiklan 2 kohdassa säädetyn enimmäisajan mukainen.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Sähkön verotusta säännellään direktiivillä 2003/96/EY ja erityisesti sen 10 artiklalla. Direktiivin 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään pakollisesta verovapautuksesta, joka koskee aluksilla käytettäviä energiatuotteita sekä niillä tuotettavaa sähköä. Direktiivin 5, 15 ja 17 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta soveltaa verojen eriyttämistä, kuten verovapautuksia ja veronalennuksia, tiettyihin sähkön käyttötappoihin. Näissä säännöksissä ei kuitenkaan sellaisenaan säädetä maasähkön veronalennuksista.

Toimenpiteessä on kyseessä valtiontuki, ja se kuuluu asiaa koskevan EU-lainsäädännön ja erityisesti komission asetuksen (EU) N:o 651/2014⁶ soveltamisalaan.

Energiaverodirektiivin säännökset

Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisen toimenpiteen arviointi

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellisissä artikloissa, erityisesti 5, 15 ja 17 artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.”

Komissio on jo suositellut maasähkön käyttöä laiturissa olevilla aluksilla tuotettavan sähkön vaihtoehtona ja näin tunnustanut maasähkön ympäristöhyödyt⁷.

⁶ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1–78).

⁷ Komission suositus 2006/339/EY, tehty 8 päivänä toukokuuta 2006, maasähkön käytön edistämiseksi yhteisön satamissa laiturissa olevissa aluksissa (EUVL L 125, 12.5.2006).

Maasähköä koskevan edullisen verokohtelun käyttöönotto on mahdollista direktiivin 19 artiklan nojalla, sillä sen tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Ruotsi on pyytänyt, että toimenpidettä sovellettaisiin noin 3,5 vuotta, joka on vähemmän kuin 19 artiklan 2 kohdassa sallittu enimmäisaika eli kuusi vuotta. Poikkeuksen soveltamisajan olisi periaatteessa oltava riittävän pitkä, jotta se ei vähentäisi satamaoperaattoreiden ja sähköntoimittajien halukkuutta jatkaa tai käynnistää tarvittavia investointeja maasähkölaitteisiin. Soveltamisaika antaa oikeusvarmuuden myös alusten liikenteenharjoittajille, joiden on suunniteltava alusten varustukseen tehtäviä investointejaan.

Poikkeuksen ei tulisi kuitenkaan heikentää voimassa olevan lainsäädäntökehyksen tulevaa kehitystä, vaan siinä olisi otettava huomioon energiaverodirektiivin tuleva uudistus ja se, että neuvosto saattaa antaa säädöksen energiaverodirektiivin muuttamista koskevan komission ehdotuksen perusteella. Tämä katsaus on seurausta energiaverodirektiivin arvioinnista⁸ ja 28. marraskuuta 2019 annetuista neuvoston päätelmistä EU:n energiaverotuskehiksestä⁹. Päätelmissään neuvosto kehotti komissiota analysoimaan ja arvioimaan mahdollisia vaihtoehtoja, jotta energiaverodirektiivin tarkistamista koskeva ehdotus voitaisiin julkaista hyvissä ajoin. Lisäksi neuvosto pyysi komissiota kiinnittämään erityistä huomiota direktiivin soveltamisalaan, vähimmäisverokantoihin ja erityisiin verohuojennuksiin ja -vapautuksiin.

Vaikka tässä tilanteessa vaikuttaa aiheelliselta myöntää lupa haetulle ajanjaksolle, poikkeuksen voimassaolon ei kuitenkaan tulisi rajoittaa sellaisten asiaa koskevien yleisten säännösten soveltamista, jotka tulevat voimaan ennen vuotta 2023.

Valtiontukisäännöt

Pyynnön jättöhetkellä Ruotsin viranomaisten suunnittelema alennettu verokanta 5 Ruotsin kruunua (n. 0,484 euroa) (¹⁰) megawattitunnilta oli direktiivissä 2003/96/EY säädetyn yrityskäyttöön tarkoitetun sähkön vähimmäisverokannan mukainen.

Toimenpide näyttää kuuluvan komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 44 artiklan soveltamisalaan. Mainitussa artiklassa säädetään ehdoista, joilla direktiivissä 2003/96/EY tarkoitettujen ympäristöverojen alennusten muodossa myönnettävä tuki voidaan vapauttaa valtiontukien ilmoitusvaatimuksista. Tässä vaiheessa ei kuitenkaan voida määrittää, täyttyvätkö kaikki tässä asetuksessa säädetyt edellytykset, eikä ehdotuksella neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi vaikuteta jäsenvaltioiden velvoitteeseen varmistaa, että noudatetaan valtiontukisääntöjä, ja poikkeuksen saaneiden tukimuotojen osalta erityisesti komission asetusta (EU) N:o 651/2014.

• Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa

Ympäristöä ja ilmastomuutosta koskeva politiikka

Haettu toimenpide liittyy pääasiassa EU:n ympäristöpolitiikkaan. Toimenpiteellä parannetaan paikallista ilmanlaatua ja vähennetään melua sekä edistetään ilmastomuutoksen vastaista kamppailua siinä määrin kuin sillä vähennetään bunkkeriöljyn polttamista satamassa olevilla

⁸ SWD(2019) 329 final.

⁹ Neuvoston päätelmät, 28. marraskuuta 2019, 14608/19, FISC 458.

¹⁰ Kaikki laskelmat perustuvat maanantaina 1. lokakuuta 2018 voimassa olleeseen valuuttakurssiin, jonka mukaan 1 euro on 10,3300 Ruotsin kruunua. Ks. EUVL C 353/1, 2.10.2018.

aluksilla. Ilmanlaatua koskevan direktiivin 2008/50/EY¹¹ mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että useiden ilmansaasteiden tasot eivät ylitä kyseisessä direktiivissä vahvistettuja raja-arvoja, tavoitearvoja ja muita ilmanlaatua koskevia vaatimuksia. Täyttääkseen velvollisuutensa jäsenvaltioiden on tarvittaessa löydettävä ratkaisuja esim. satamassa kiinnitettyinä olevien alusten päästöjä koskeviin ongelmiin. Voidaan siis ajatella, että satamissa, joissa tällaisia ongelmia esiintyy, maasähkön käyttöä edistetään yleisen ilmanlaatustrategian mukaisesti. Maasähkön käyttöön rohkaistaan myös meripolttoaineiden rikkipitoisuutta sääntelevässä direktiivissä (EU) 2016/802¹².

Ruotsin viranomaisten mukaan rikkidioksidi-, typpioksidi-, hiukkas- ja hiilioksidipäästöt ovat vähentyneet maasähkön käytön ansiosta. Ruotsin viranomaisilla ei ole tällä hetkellä tuoreempia arvioita toimenpiteen soveltamiseen liittyvistä päästövähennyksistä. Toimenpiteen täyttää potentiaalia ei ole saavutettu, sillä kalliita välineitä tarvitaan sekä satamalaitureille että laivoille. Maasähkön käyttö on merkittävä osa Ruotsin pyrkimystä täyttää ilmanlaatuvaatimukset, joista säädetään ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21. toukokuuta 2008 annetussa direktiivissä 2008/50/EY.

Energiapolitiikka

Toimenpide on vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annetun direktiivin 2014/94/EU¹³ mukainen. Direktiivi koskee maasähköpisteiden asentamista satamiin, joissa on niille kysyntää ja joissa kustannukset eivät ole suhteettomat verrattuna hyötyihin, ympäristöhyödyt mukaan luettuina. Se on myös tunnustettu yhteisen edun mukaiseksi tavoitteeksi valtiontuen myöntämiseksi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan nojalla¹⁴.

Tässä vaiheessa on muistettava, että yksi tärkeä syy maasähkön epäsuotuisaan kilpailuasemaan on se, että sen vaihtoehto eli merisatamissa kiinnitettyinä olevilla aluksilla tuotettu sähkö saa tällä hetkellä täyden verovapautuksen: sen lisäksi, että sähkön tuottamiseksi poltettava bunkkeriöljy on vapautettu verosta direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisessa normaalitilanteessa, myös itse sähkö, jota aluksella tuotetaan, on vapautettu verosta (ks. direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohta). Vaikka jälkimmäistä verovapautusta voi sinällään olla vaikea pitää yhteensopivana unionin ympäristötavoitteiden kanssa, siinä on kuitenkin otettu huomioon käytännön näkökohdat. Aluksilla tuotetun sähkön verottaminen edellyttäisi nimittäin, että aluksen omistaja, joka on usein sijoittautunut kolmanteen maahan, tai liikenteenharjoittaja antaa ilmoituksen kulutetun sähkön määrästä. Ilmoituksessa olisi eriteltävä myös, mikä osuus sähköstä on kulutettu sen jäsenvaltion aluevesillä, jossa vero on maksettava. Tämä aiheuttaisi valtavan hallinnollisen rasituksen alusten omistajille, koska ilmoitukset olisi annettava kaikista jäsenvaltioista, joiden aluevesillä alus on liikkunut.

Liikennepolitiikka

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/802, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 58–78).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1–20).

¹⁴ C(2014) 2231 final, 9. huhtikuuta 2014.

Toimenpide vastaa maasähkön käytön edistämisestä unionin satamassa laiturissa olevissa aluksissa annettua komission suositusta 2006/339/EY¹⁵ ja komission tiedonantoa, joka koskee EU:n meriliikennepolitiikan strategisia tavoitteita ja suosituksia¹⁶.

Sisämarkkinat ja tasapuolinen kilpailu

Sisämarkkinoiden ja terveen kilpailun kannalta haettu toimenpide ainoastaan vähentää bunkkeriöljylle myönnetyn verovapautuksen aiheuttamaa nykyistä vääristymää satamissa kiinnitettyinä olevien alusten kahden kilpailevan sähkölähteen välillä, joita ovat aluksella tuotettava sähkö ja maasähkö.

Ruotsin viranomaiset eivät ole havainneet merkittäviä muutoksia siinä, valitsevatko alusten omistajat satamat maasähköpisteiden saatavuuden perusteella. Tällä hetkellä maasähköä käyttävät lähinnä lautat ja reittiliikenne. Varustamoiden satamavalinnat eivät perustu maasähkön saatavuuteen. Sidosryhmien mukaan risteilyalukset valitsevat usein kiinnityspaikkoja, joissa maasähköä on saatavilla.

Lisäksi maasähköä on tarjolla asianomaisille aluksille riippumatta siitä, minkä lipun alla ne purjehtivat, eikä tämä johda kansallisten talouden toimijoiden edullisempaan verokohteluun muista EU:n jäsenvaltioista tuleviin kilpailijoihin nähden.

Satamien välisen kilpailun osalta voidaan odottaa, että jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei juurikaan tule kohdistumaan vaikutuksia, jotka johtuisivat siitä, että alukset muuttavat reittiään saadakseen maasähköä, johon sovelletaan alennettua verokantaa. Tällaisessa tilanteessa maasähkön käytöstä ei veronalennuksesta huolimatta todennäköisesti ainakaan lyhyellä aikavälillä tule halvempaa kuin aluksella tuotettavan sähkön käytöstä, joten maasähkön veronalennus ei todennäköisesti myöskään houkuttele aluksia muuttamaan reittiään tämän vaihtoehdon saatavuuden mukaan eikä siten merkittävästi vääristä satamien välistä kilpailua.

Kun otetaan huomioon ajanjakso, joksi alennetun verokannan soveltamislupaa ehdotetaan jatkettavan, on epätodennäköistä, että edeltävissä kappaleissa esitetty analyysi muuttuisi ennen toimenpiteen voimassaolon päättymistä, ellei nykyiseen kehukseen ja tilanteeseen tule merkittäviä muutoksia.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Neuvoston direktiivin 2003/96/EY 19 artikla.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

SEUT-sopimuksen 113 artiklan soveltamisalaan kuuluva välillinen verotus ei sinänsä kuulu kyseisen perussopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuun unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

¹⁵ Komission suositus 2006/339/EY, tehty 8 päivänä toukokuuta 2006, maasähkön käytön edistämisestä yhteisön satamissa laiturissa olevissa aluksissa (EUVL L 125, 12.5.2006).

¹⁶ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset” (KOM(2009) 8 lopullinen), 21.1.2009.

Neuvostolle on kuitenkin direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa annettu yksinomainen toimivalta antaa jäsenvaltiolle lupa ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla tavalla. Näin ollen jäsenvaltiot eivät voi toimia neuvoston sijasta. Tästä syystä toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta nyt käsillä olevaan täytäntöönpanopäätökseen. Joka tapauksessa kyseessä ei ole lainsäädäntöluonnos, joten tekstiä ei ole tarpeen toimittaa kansallisille parlamenteille perussopimusten pöytäkirjan nro 2 mukaisesti toissijaisuusperiaatteen noudattamisen tarkastelua varten.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Veronalennus ei ylitä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu toimintatapa on neuvoston täytäntöönpanopäätös. Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa säädetään ainoastaan tämäntyyppisestä toimenpiteestä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Voimassa olevan lainsäädännön jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Toimenpide ei edellytä voimassa olevan lainsäädännön arviointia.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämä ehdotus perustuu Ruotsin esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotus koskee luvan antamista yhdelle jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä, eikä se edellytä vaikutusten arviointia.

Ruotsin toimittamien tietojen mukaan toimenpiteen vaikutus verotuloihin on rajallinen. Tarkkaan ottaen toimenpiteen arvioidaan Ruotsin viranomaisten mukaan aiheuttavan kuuden miljoonan Ruotsin kruunun vuotuiset verotulojen menetykset tulevina vuosina.

Ruotsi uskoo toimenpiteen edistävän sen ympäristötavoitteiden saavuttamista ja erityisesti parantavan ilmanlaatua siten, kuin on tarkoitettu ilmanlaadusta ja sen parantamisesta annetussa direktiivissä 2008/50/EY. Maasähkön käytön ansiosta rikkidioksidi-, typpioksidi-, hiukkas- ja hiilioksidipäästöt ovat vähentyneet. Toimenpiteen täyttää potentiaalia ei ole saavutettu, sillä kalliita välineitä tarvitaan sekä satamalaitureille että laivoille.

- **Säätelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Toimenpiteen tarkoituksena ei ole yksinkertaistaminen. Se perustuu Ruotsin esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Perusoikeudet**

Toimenpide ei vaikuta perusoikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Toimenpiteestä ei aiheudu taloudellista tai hallinnollista rasitetta unionille. Näin ollen ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Täytäntöönpanosuunnitelma ei ole tarpeen. Tämä ehdotus koskee luvan antamista veronalennukseen yhdelle jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä. Se annetaan rajoitetuksi ajaksi 3. joulukuuta 2023 asti. Sovelletavan veroasteen on oltava energiaverodirektiivissä vahvistetun verotuksen vähimmäistason mukainen. Toimenpidettä voidaan arvioida, jos sen uusimista pyydetään voimassaoloajan päätyttyä.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ehdotus ei edellytä selittäviä asiakirjoja direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen 1 artiklan mukaan Ruotsille annetaan lupa soveltaa alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan Ruotsin satamissa kiinnitettyinä oleville aluksille, jotka eivät ole yksityisiä huvialuksia, jäljempänä 'maasähkö'. Verokannan täytyy olla direktiivissä vahvistetun yrityskäyttöön tarkoitetun sähköön verotuksen vähimmäistason mukainen. Sähköä ei ole mahdollista toimittaa alennetulla verokannalla yksityisille huvialuksille, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa.

Ehdotuksen 2 artiklan mukaan pyydetty lupa myönnetään Ruotsin pyynnön mukaisesti siten, että se on voimassa 26. kesäkuuta 2020 ja 31. joulukuuta 2023 välisen ajan, jolloin se on jatkoa nykyiselle neuvoston täytäntöönpanopäätökselle 2014/725/EU ja direktiivissä sallitun kuuden vuoden enimmäisajan mukainen.

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

Ruotsille annettavasta luvasta soveltaa satamassa kiinnitettynä oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähköön alennettua verokantaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY¹ ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ruotsille annettiin neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2014/725/EU² lupa soveltaa 25 päivään kesäkuuta 2020 asti satamassa kiinnitettynä oleville aluksille suoraan toimitettavaan sähköön, jäljempänä 'maasähkö', alennettua verokantaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti.
- (2) Ruotsi haki 15 päivänä elokuuta 2019 päivätyllä kirjeellä lupaa jatkaa alennetun sähköverokannan soveltamista maasähköön direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan nojalla. Ruotsin viranomaiset antoivat lisätietoja 1 päivänä huhtikuuta 2020 päivätyssä kirjeessään.
- (3) Veronalennuksella, jota Ruotsi aikoo soveltaa, pyritään jatkamaan maasähkön käyttöönoton ja käytön edistämistä. Maasähkön käytön katsotaan olevan ympäristön kannalta vähemmän haitallinen tapa tyydyttää sähkön tarve satamissa laiturissa kiinnitettynä olevilla aluksilla kuin bunkkeriöljyn polttaminen tällaisilla aluksilla.
- (4) Satamakaupunkien melu vähenisi ja ilmanlaatu paranisi, koska maasähkön käytöstä ei synny bunkkeriöljyn polttamisen aiheuttamia ilmansaastepäästöjä. Sen vuoksi toimenpiteen odotetaan edistävän unionin ympäristö-, terveys- ja ilmastopolitiikan tavoitteita.
- (5) Luvan antaminen Ruotsille soveltaa alennettua veroa maasähköön ei ylitä sitä, mikä on tarpeen maasähkön käytön lisäämiseksi, koska aluksilla tapahtuva sähköntuotanto on useimmissa tapauksissa edelleen kilpailukykyisempi vaihtoehto. Samasta syystä ja teknologian melko pienen markkinaosuuden vuoksi toimenpide ei todennäköisesti johda voimassaoloaikanaan merkittävään kaupan vääristymiseen eikä siten vaikuta kielteisesti sisämarkkinoiden toimintaan.
- (6) Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti kunkin kyseisen säännöksen nojalla myönnettävän luvan on oltava ajallisesti tarkkaan rajattu. Jotta varmistetaan,

¹ EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51.

² EUVL L 301, 21.10.2014, s. 27–28.

että lupa myönnetään riittävän pitkäksi ajanjaksoksi, joka kannustaa asiaan liittyviä talouden toimijoita tekemään tarvittavat investoinnit, on aiheellista myöntää pyydetty lupa 31 päivään joulukuuta 2023 asti. Luvan soveltaminen olisi kuitenkin lopetettava sinä päivänä, jona aletaan soveltaa mahdollisia maasähkön verotusta koskevia yleisiä säännöksiä, joita neuvosto voi hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai jonkin muun asiaan liittyvän säännöksen nojalla, jos tällaisten säännösten soveltaminen alkaa ennen 31 päivää joulukuuta 2023.

- (7) Jotta satamaoperaattorit ja liikenteenharjoittajat saisivat oikeudellisen varmuuden ja jotta vältettäisiin sähkön jakelijoille ja uudelleenjakelijoille koituvan hallinnollisen taakan mahdollinen lisääntyminen, olisi varmistettava, että Ruotsi voi jatkaa alennetun verokannan soveltamista maasähköön. Haettu lupa olisi sen vuoksi myönnettävä 26 päivästä kesäkuuta 2020 alkaen, jolloin täytäntöönpanopäätöksessä 2014/725/EU aiemmin säädetyt järjestelyt voivat jatkua saumattomasti.
- (8) Tämä päätös ei vaikuta valtiontukea koskevien unionin sääntöjen soveltamiseen,
- ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ruotsille annetaan lupa soveltaa alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan satamassa laiturissa oleville aluksille, ei kuitenkaan yksityisille huvialuksille, jäljempänä 'maasähkö', edellyttäen, että direktiivin 2003/96/EY 10 artiklassa tarkoitettuja verotuksen vähimmäistasoja noudatetaan.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 26 päivän kesäkuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisen ajan.

Jos neuvosto kuitenkin antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai jonkin muun asiaa koskevan säännöksen nojalla maasähkön veroetuja koskevia yleisiä sääntöjä, tämän päätöksen soveltaminen lopetetaan päivänä, jona näiden yleisten sääntöjen soveltaminen alkaa.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ruotsin kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*